

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com

Όταν ο Ανδρέας δεν έσπευσε να υποδεχτεί τον Μπομπ Χωκ

ΣΤΗΝ 31ΧΡΟΝΗ πορεία του ραδιοφωνικού μου προγράμματος ο πρώτος πρωθυπουργός της Αυστραλίας που μου έκανε την τιμή να μιλήσει «ζωντανά» κατά τη διάρκεια της εκπομπής μαζί μου, ήταν ο αείμνηστος πλέον Μπομπ Χωκ. Δεύτερος ήταν ο Χάουαρντ και τρίτος δεν υπήρξε έκτοτε, αλλά μπορεί να υπάρξει- κι ίσως σύντομα!

Η ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ εκείνη συζήτησή μου με τον Μπομπ Χωκ, κάπου στα τέλη της δεκαετίας του '80, πρέπει να έγινε με την μεσολάβηση κάποιου ομογενούς στελέχους του Εργατικού Κόμματος, ή της Κοινοότητας, κατά τη διάρκεια εκδήλωσης στην οποία συμμερήχε κι ο πρωθυπουργός με τον οποίο έσπευσε να με συνδέσει τηλεφωνικά. Και πάλι τον ευχαριστώ – αν και δεν θυμάμαι ποιος ήταν!

ΣΥΝΟΜΙΛΩΝΤΑΣ τότε με τον Μπ. Χωκ άκουσα κάποιες επίκαιρες δηλώσεις του και καθαρές απαντήσεις που έδωσε σε μερικές ερωτήσεις μου, παράλληλα όμως δόθηκε, τόσο σ' εμένα, όσο και στους ακροατές να διαπιστώσουμε την ευκολία που είχε να μιλά την μια στιγμή στην αγγλική γλώσσα των υπερ-μορφωμένων και διανοούμενων - σπουδαγμένος καθώς ήταν κι ο ίδιος - αλλά και στα απλά αυστραλέζικα ακόμη και της πιάτσας που λέμε αν ήταν χρειαζόταν για να γίνει αντιληπτός.

Ο ΧΩΚ δίνοντας συχνά το «παρών» σε

ομογενειακές εκδηλώσεις, πιθανώς να τον είχα συναντήσει σε κάποια από αυτές. Αξέχαστες όμως ήταν οι στιγμές του Μαρτίου 1974 και οι ώρες των εδώ συνομιλιών του, με τον Ανδρέα Παπανδρέου, τον οποίο είχε ποικιλοτρόπως υποστηρίξει. Ο Μπομπ ήταν τότε, (επί πρωθυπουργίας του Ουίτλαμ), πρόεδρος του ACTU (Ένωση Εργατικών Σωματείων Αυστραλίας) και ο Ανδρέας ήταν ο Αρχηγός του αντιχουντικού ΠΑΚ (Πανελλήνιο Απελευθερωτικό Κίνημα) με ΜΟΝΟ τεσσερα (4) μέλη του στο Σύδνεϋ: Τον Λάμπη Πασχαλίδη, τον Δημήτρη Τσιογκρή, τον γράφοντα και έναν ακόμη. Τον μόνο που δεν φοβήθηκε και ανταποκρίθηκε στα καλέσματα που κάναμε. Ενώ **ΟΥΔΕΙΣ ΑΛΛΟΣ** τόλμησε τότε!

ΚΑΤΑ την επόμενη δεκαετία και ο Αν-

1974: ΧΩΚ, ΑΝΔΡΕΑΣ, ΟΥΙΤΛΑΜ

δρέας, όσο και ο Μπομπ έγιναν πρωθυπουργοί, χωρίς να πάνε να είναι και γυναικακακτητές(!). Όμως όταν ο Χωκ επισκέφτηκε την Αθήνα, ο Ανδρέας δεν έσπευσε στο αεροδρόμιο να τον υποδεχτεί – αν και τού το χρώσταγε με το παραπάνω. Αντ' αυτού έστειλε έναν υπουργό του κι ο ίδιος τον συνάντησε αργότερα κατ' ιδίαν. Ο λόγος που ο Ανδρέας δεν πήγε στο αεροδρόμιο να υποδεχτεί τον Χωκ, σαν να ήταν συγγενής, ή στενός φίλος, ως ώφειλε, υπήρξε η γνωστή φιλοεβραϊκή τοποθέτηση του Αυστραλού πρωθυπουργού. Ενώ ο Παπανδρέου καθώς υποστήριζε τους Παλαιστινίους κι ήταν και «κολλητός» με τον Αραφάτ, δεν ήθελε να... εκτεθεί!

ΑΣΧΕΤΟ, αλλά μου ήρθε στο νού και θα σας θυμίσω το γεγονός, ότι ο Αραφάτ δεν προσήλθε στην κηδεία του Ανδρέα, Σ' αντίθεση με 2 ντουζίνες άλλων ηγετών (μέχρι κι ο Κέννεντ, ο Πρέμιερ Βικτωρίας) γιατί είχε λείψει μια σοβαρή συνάντηση, ε- κείνη τη μέρα. Έστειλε όμως συλλυπητήριο μήνυμα υπογράφοντας μ' ολόκληρο τ' όνομά του που ήταν (πάρτε ανάσα) **Μοχάμεντ Γιάσερ Αμπντέλ Ραχμάν Αμπντέλ Ραούφ Αραφάτ αλ-Κούντουα**

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΟΙ αυτοί που ορθώς πιστεύουν ότι ο Μπομπ Χωκ, ως πρωθυπουργός διόρθωσε πολλά από τα όσα στραβά διέπραξαν οι προκάτοχοί του και ιδιαίτερα στην Οικονομία. Με πίο ζημιάρη οικονομικά τον Ουίτλαμ, που όλοι βέβαια τον συμπαθούσαμε, καθότι σταμάτησε τις διακρίσεις Αν και μας δούλευε ενίοτε, ιδιαίτερα στο Μακεδονικό. Χαϊδευοντας πότε εμάς και πότε τους Σκοπιανούς. Ενώ γνωρίζω και δεν μπορώ να ξεχάσω τα τεράστια ποσά που διοχετεύονταν από την Καμπέρρα επί των ημερών του στις τσέπες αργόσχολων, για υποτιθέμενες... μουσικές εκδηλώσεις της πεντάρας!! Πάντως Χωκ και Ουίτλαμ υπήρξαν καλά φιλαράκια αν και μ' εντελώς διαφορετικά... γούστα. Αφού ο πρώτος λάτρευε την Αφροδίτη, ενώ ο δεύτερος προτιμούσε τον Αλκιβιάδη.

ΠΑΡΑ πολλά μπορούν ακόμη ν' απαριθμηθούν γύρω από περιστατικά που συνδέονται με τον Μπομπ Χωκ. Αλλά μένουμε σ' αυτά για να γράψουμε, (παραπλεύρως) και μερικά... αξιοσημείωτα μετεκλογικά!

... και ολίγα μετεκλογικά

«ΛΟΓΙΚΑ πρέπει να προηγηθεί ο Συνασπισμός Λίμπεραλ – Νασιοναλ, αλλά αφού όλα τα γκάλοπ δίνουν πρώτο το Εργατικό δεν μπορώ να πάω κόντρα»! Αυτή την... ΔΙΠΛΟΜΑΤΙΚΗ απάντηση έδινε σε πολλούς, πάρα πολλούς, φίλους και γνωστούς που εδώ και κάμποσες μέρες, όταν με συναντούσαν (ιδιαίτερα στο χώρο του κλαμπ που συχνάζω) με ρωτούσαν **ποιο κόμμα θα κερδίσει;** - λες κι εγώ γνώριζα κάτι παραπάνω απ' όσο οι ίδιοι. Κι αυτοί που διαφώτιζαν όλους μας!

ΤΕΛΙΚΑ έγινε το θαύμα, όπως το χαρακτήρισε, αυτός που κυρίως το πέτυχε! Ο Σκώτ Μόρισον δηλαδή που έσπευσε και να δηλώσει ότι **πάντα πίστευε στα θαύματα**. Καλά όμως θα κάνει να πάψει να τα πιστεύει. **Μη λάχει και του προκύψει κάποιο... από την ανάποδη.**

ΧΙΛΙΕΣ σελίδες θα χρειαζόνταν για ν' αναφερθούν και να σχολιαστούν πολλά από τα σοβαρά κι ευτράπελα μετεκλογικά λόγια και περιστατικά. Επαναλαμβάνω την δήλωση του δικαίως απορριφθέντος από τους ψηφοφόρους κ. Άμποτ που έσπευσε να δηλώσει ότι καλλίτερα ηττημένος παρά παραιτηθείς. Δηλαδή πως η ήττα που δέχτηκε ήταν προτιμότερη από μια παραίτησή του πριν την δεχτεί. Ούτε λόγος όμως για την ζημιά που έκανε στο κόμμα του στερώντας μια πολύτιμη έδρα, την οποία θα κέρδιζε όποιος τον αντικαταστάσει ως υποψήφιος σ' αυτή την παραδοσιακά Λίμπεραλ έδρα που έχασε.

ΟΣΟ για τον Σόρτεν στα χνάρια του οποίου επικοινωνιακά φαίνεται να βαδίζει κι ο Μητσοτάκης, ι να του πρωτοπείς; Τις προεκλογικές, ή την μετεκλογική δήλωσή του πως για την ήττα δεν φταίει το κόμμα του, ο ίδιος και τα στελέχη του επιτελείου του (τα οποία μάλιστα επαίνεσε), αλλά φταίει ο λαός - που δεν ψήφισε σωστά! Και δικαιολογημένα αφού «μ' όποιον δάσκαλο θα κάτσεις τέτοια γράμματα θα μάθεις». * **ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΥΡΙΟ**